

РЕШЕНИЕ

№ 27115

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2470** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от Ю. Б. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-1158-000036/04.02.2024 г. по чл.171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши автоконтрольор към ОДМВР П., с която на Ю. Б. Н. за нарушение на чл. 150 от ЗДвП е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 8 месеца.

Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Оспорва фактическите констатации, изложени в заповедта, като счита, че административно-наказващият орган е приложил неправилно закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата, като твърди, че с наложената ПАМ му е вменена вина, че е предоставил МПС на сина си. Пояснява, че не е предоставял доброволно за управление собственото си ППС. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка, като незаконосъобразна.

Ответникът – младши автоконтрольор към ОДМВР П., не се представлява в съдебно заседание. Постъпило е писмено становище, с което се излага становище по същество, като се моли да се отхвърли жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира се

присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатското възнаграждение от жалбоподателя.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.02.2024 г. в 17.35 часа по път III-1003, П.-Р., с посока на движение от [населено място] към квартал Д. Х., мотоциклет КТМ 125 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ю. Б. Н., е управляван от Ф. Н. /непълнолетен/, който при извършена проверка е установено, че е неспособен водач за съответната категория на управляваното от него МПС.

Съставен АУАН ГА № 1169761/04.02.2024 г. от младши автоконтрольор към ОДМВР П., на Ф. Ю. Н. за извършеното нарушение на чл.150 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-1158-000036/04.02.2024 г., издадена от младши автоконтрольор към ОДМВР П., на Ю. Б. Н., с която е прекратена на регистрацията на ППС за срок от 8 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. – младши автоконтрольор към ОДМВР П., който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП. съгласно Заповед рег. № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед рег. № 313з-362/28.02.2022 г. на директора на ОДМВР-П..

В случая процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и съдържа необходимите реквизити, тъй като в нея ясно са посочени фактическите обстоятелства и конкретното правно основание, които са мотивирали органът да наложи ПАМ. В нейното съдържание, конкретно и ясно е описана фактическата обстановка, послужила за нейното издаване.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на лицето. Като всяка една принудителна административна мярка, процесната има преустановителен и превантивен характер, поради което при констатиране на съответното административно нарушение, законът изисква предприемане на незабавни фактически действия, в случая прекратяване на регистрацията на МПС. Тази неотложност и

незабавност на предприеманите действия изключва възможността за уведомяване на заинтересуваните лица. В случая, преди да издаде заповедта, административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36, ал. 1 от АПК, като е събрал доказателства за релевантния факт – кой е собственик на управляваното от неправомерно лице МПС и спрямо него е наложил ПАМ.

Оспорената заповед е постановена при съобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП. за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е собственик на мотоциклет КТМ 125 с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Ф. Н., който е неправомерно. Този факт е безспорно установен и не се оспорва от жалбоподателя, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. Доводите свързани с предоставянето на автомобила, не променят извода за законосъобразност на приложената ПАМ. Законодателят изрично в нормата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. е предвидил, че ПАМ се налага на собственика на автомобила, без значение дали той лично или друго лице е предоставило управлението на МПС, поради което и административният орган има задължението да издири единствено собственика на автомобила, но не и да установи отношенията му с всяко друго трето лице, имащо отношение към случая.

Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на МПС е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. Изпълнени са и двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка - лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява и водачът да управлява автомобила без да притежава съответното свидетелство за управление. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. При определяне срока на наложената ПАМ, административният орган правилно е преценил конкретните обстоятелства и е определил срок близък до минималния предвиден от законодателя.

В случая, не са налице и отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК, тъй като процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона. С нейното прилагане се изпълнява и целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, който управлява МПС без да е правоспособен, поради което тя има и преустановителен ефект. Следва да се има предвид, че ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца

да извърши други подобни нарушения, като същата не съставлява вид административно наказание.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. е съответна на предвидените материалноправни предпоставки. Заповедта е законосъобразна, тъй като е издадена от компетентен административен орган, мотивирана е, отговаря на изискванията и целта на закона и при издаването и не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Ето защо, жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

В писмената защита на ответника по делото е поискано да се присъдят разноски, включително юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 144, ал. 4 АПК. Искането е своевременно и основателно. С оглед изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Б. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-1158-000036/04.02.2024 г. по чл.171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши автоконтрольор към ОДМВР П..

ОСЪЖДА Ю. Б. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати в полза на ОДМВР – П. разноските по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението на осн. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: